

FILIPINE

Suprafață

300.000 km²

Așezarea geografică

4°30'–21°20' N, 116°55'–120°36' E

Populația

62.868.000 locuitori

Densitatea populației

191 locuitori/km²

Capitala și cel mai mare oraș

Manila, 1.876.195 locuitori

Limbi vorbite

filipineza (derivată din tagalog, un dialect malaiez) și engleză sunt cele două limbi naționale. Importanța limbii spaniole a scăzut din 1973 când a încetat să mai fie o limbă oficială.

Produse importante

țări, piese de mașini, autovehicule, produse textile.

Produse exportate

aparate electronice, îmbrăcăminte, ulei de cocos, minerale, zahăr, cherestea

Moneda oficială

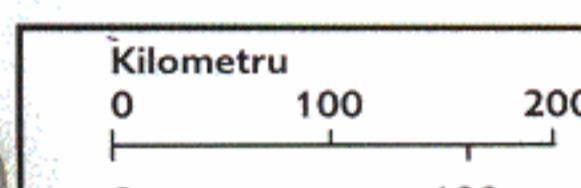
peso (1 peso = 100 centavos)

Produsul intern brut

185.000 milioane dolari SUA

Forma de stat

republică

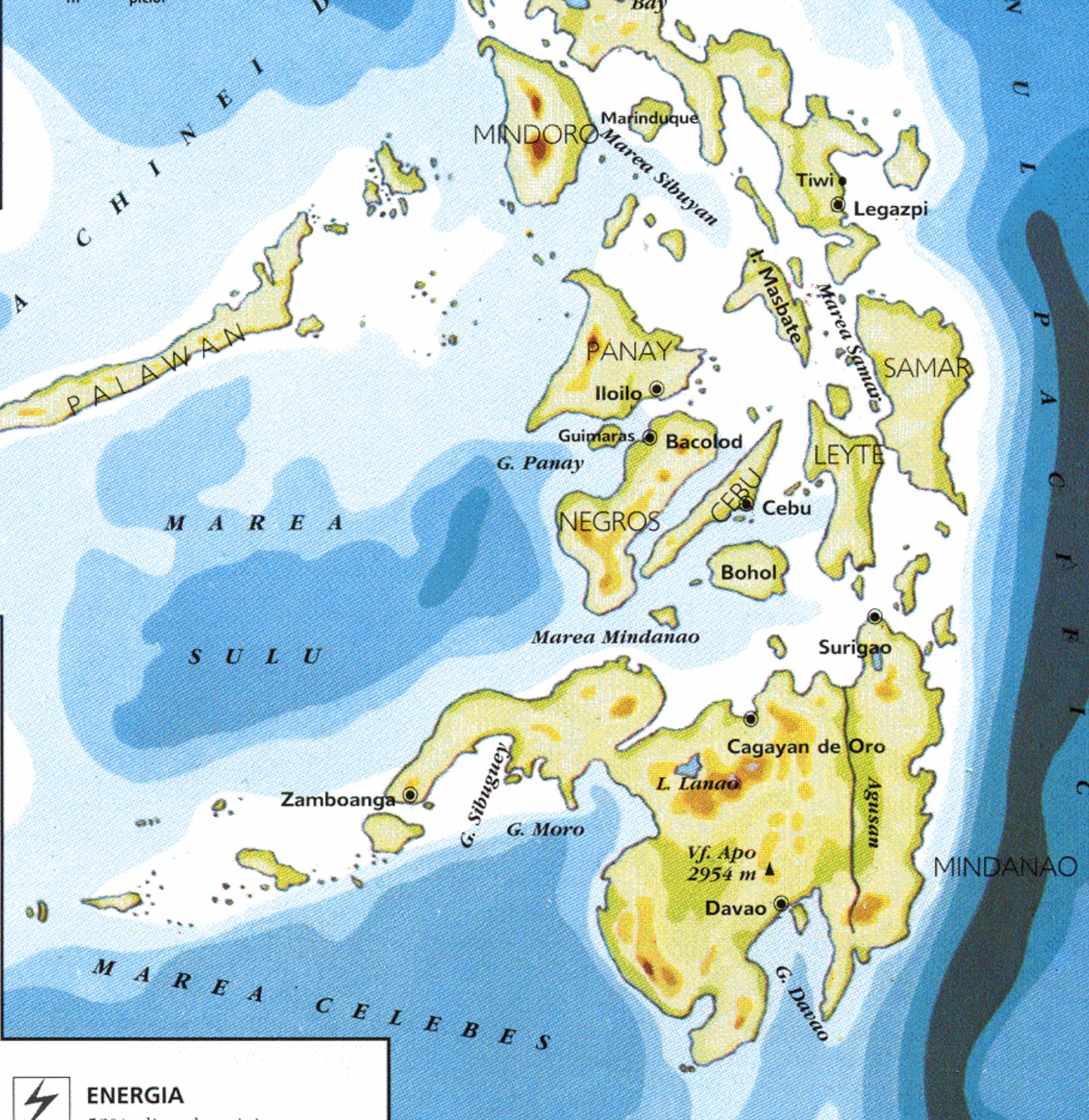
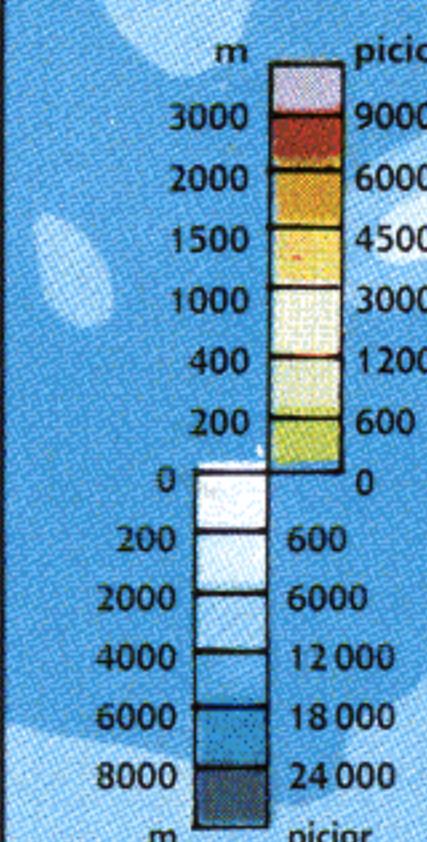
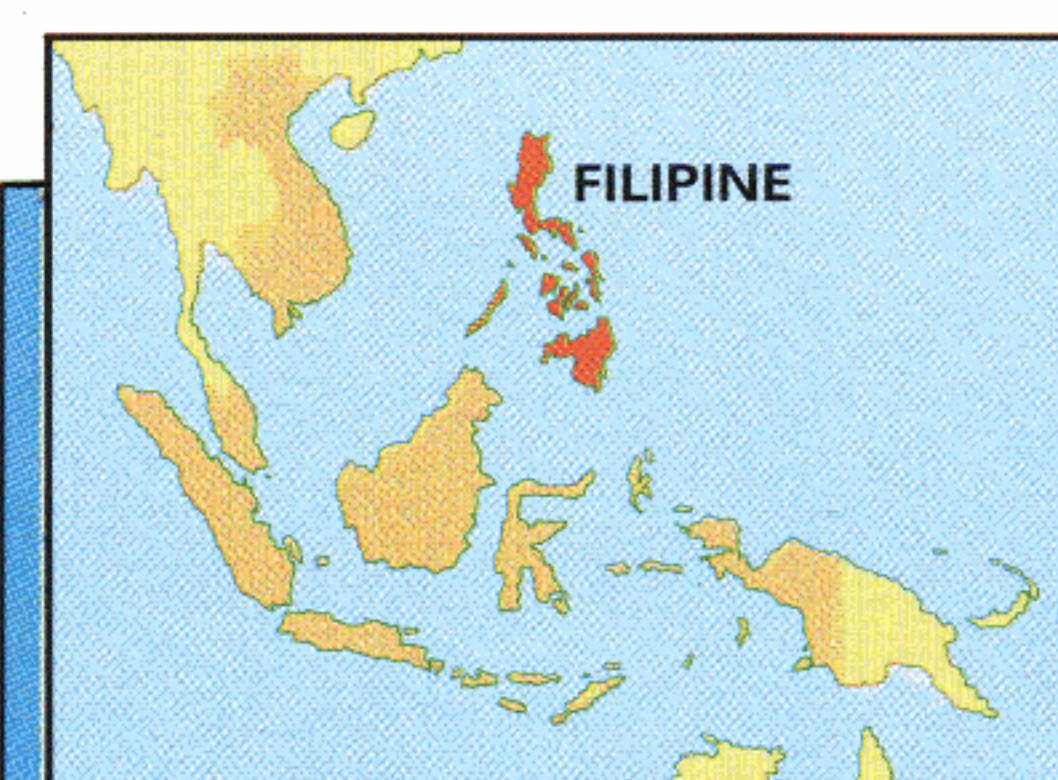

CARACTERISTICII GEOGRAFICE

Situat la circa 1.000 km în dreptul coastei Asiei de sud-est, Arhipelagul Filipinez constă din 7.100 de insule, din care 90% sunt nelocuite și multe nu au nume nici în prezent.

Luzon, în nord, este cea mai mare insulă (104.688 km²) iar Mindanao, în sud, este a doua ca mărime (94.630 km²). Alte nouă insule locuite sunt Samar, Negros, Palawan, Panay, Leyte, Mindoro, Bohol, Cebu și Masbate. Insulele sunt muntoase și foarte vulcanice. Pe Luzon, cele două lanțuri muntoase principale sunt Sierra Madre în est și Cordillera Centrală în vest, cu valea fertilă a Cagayanului între ele. Cel mai înalt vârf este vulcanul stins din Muntele Apo (2.954 m) pe insula Mindanao.

La est de Mindanao este Groapa Filipinelor (10.973 m), una dintre cele mai adânci fâlci marine din lume.

ENERGIA

53% din electricitate este produsă de termocentrale, 33% de hidrocentrale și 14% de centrale electrice geotermale. Barajul Pantabangan, o importantă sursă de energie hidroelectrică, și un important mijloc de control al inundațiilor, se găsește pe Luzon.

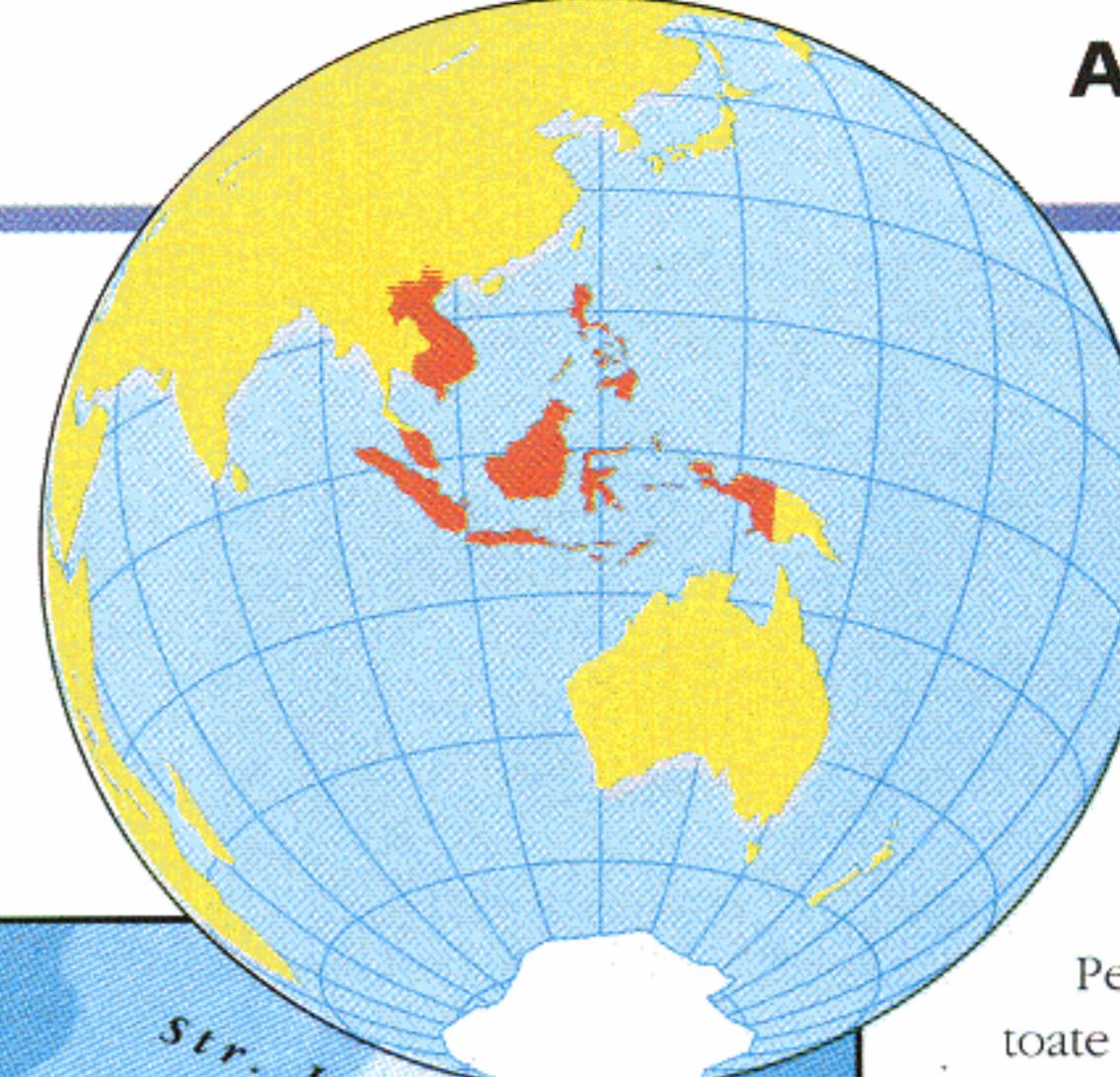

AGRICULTURA

În agricultură sunt angajate 47% din forța de muncă, dar acest număr scade

încet. Agricultură rămâne totuși o parte vitală a economiei, dar numai 26% din suprafață este folosită pentru culturi, alte 4% pentru pășunat. Orezul este principala cultură, îndeosebi în zonele depresionare mai umede, dar se cultivă orez și pe coaste de deal terasate. Tipuri noi de orez se cultivă la Institutul Internațional de Cercetare a Orezului, lângă Manila. Alte

cultiuri pentru hrană sunt cele de porumb, trestie de zahăr, banane și nuci de cocos. Nucile de cocos și trestia de zahăr se comercializează, alături de tutun și de abacă, sursa cânepeii de Manila care se cultivă în principal pe Luzon, Samar și Leyte. Producția filipineză de nuci de cocos reprezintă circa un sfert din cea a lumii; fiind depășită doar de Indonezia.

Nucile de cocos și produsele lor reprezintă 10% din totalul exporturilor. Șeptul conține 1,6 milioane de vite și 2,8 milioane de carabao (bivali indieni), și un număr mare de porci, capre și păsări de curte.

Pescuitul este important pe toate insulele Filipinelor și aduce cu puțin peste 5% din valoarea totală a exporturilor.

CLIMA

Clima este maritimă și tropicală. Perioada cea mai umedă este între iulie și octombrie, când suflă vânturi monsonice dinspre sud. Între august și octombrie sunt taifunuri. Cantitatea anuală de precipitații este de peste 100 cm, cu până la 500 cm în lanțurile muntoase de coastă. Temperaturile sunt înalte. Temperatura medie la Manila este de 25°C în ianuarie și 29°C în iulie.

SILVICULTURA

38% din uscat este acoperit cu păduri, în majoritatea pădurilor tropicale mixte, cu peste 30 de specii. Arborii cu lemn de esență tare, precum tecul, sunt tăiați pentru mobile și construcții, iar exportul de lemn este o importantă sursă de venit. Datorită tăierii copacilor, eroziunea solului începe să devină o problemă.

MINERITUL ȘI INDUSTRIA

Filipine sunt bogate în minerale, îndeosebi nichel, zinc, cupru, cobalt, și cărbuni. Luzon este principala sursă de minerale, și principala insulă pentru industrie. Până în 1970, industria era în mare parte bazată pe producție locală, silvicultură și pescuit. Textile, produsele alimentare, farmaceutice și chimice au crescut recent în importanță, și există fabrici de apărițe electronice și rafinării de petrol.

ORAȘE

Poporul filipinez este în principal de origine malaieză, cu un amestec de spanioli și chinezi. Cel mai mare oraș este Manila, la gura de vărsare a Râului Pasig. Este principalul centru industrial și administrativ și are atât suburbii bogate cât și cartiere sărăcăcioase.

TRANSPORTUL

Cei 1.282 km de linie ferată sunt în reconstrucție, dar există peste 161.000 km de drumeți – una dintre cele mai bune rețele din Asia. Traficul maritim și aerian este important pentru legăturile între insule. Există 94 porturi vamale și 82 aeroporturi naționale. Principalul port este Manila, dar sunt importante și Legazpi pe Luzon și Cagayan de Oro pe Mindanao.